పచ్చి-నిజం

— బేహారా శ్యామసుందర పాత్రో

సమయం ఉదయం ఆరు గంటలు కావస్తోంది! పనిపిల్ల ఇంకా రాలేదు—ఈ కుర్రపిల్ల యెక్కడ చచ్చిందో యేమో !! అంటూ వంటింట్లోంచి వచ్చిననాంచారమ్మకు "అదిగోనే ! వస్తోంది ! యింతలోనే అంత హడావుడి దేనికి ? పనివాళ్ళుకూడా మనుషులే కదా? రావద్దా ! అసలే తల్లి-తండ్రి లేని పిల్ల. దానికి తోడు తమ్ముడు ఒకడు. వాడిని చూసుకుని, దాని పని ముగించుకొని వచ్చేసరికి ఆమాత్రంవేళవుతుంది" భూషణం గారనడం పనిపిల్ల పార్వతి రావడం ఒకేసారి జరిగింది.

"యేమే యింతఆలశ్యం—యింతవేళవరకూ పాచిపనిచేయకపోతే యెలా ! ఈవేళకయింది; యిక ముందు వేగంగా రావడం నేర్చుకో" అంటూ వంటింటివైపు దారితీసి; పాత్రలు—గిన్నెలు—పళ్ళేలు— వగైరా పాచిపని పార్వతికి అప్పజెప్పి విసురుగా భర్త దగ్గర కొచ్చింది—"మీరు పనివాళ్ళని వెనుకేసుకుని రాకండని చాలాసార్లు చెప్పాను. మీధైర్యం చూసుకునే అదలా వస్తోంది" భర్తకు హెచ్చరించింది—

"చూడు నాంచారీ! మనపాప వయసు—పార్వతి వయసు యించుమించు ఒకటే కదా ! మనపాప కనీసం పక్కమీదనుంచి యింకా కదలనే లేదు. కాని పార్వతి తన తమ్ముణ్ణి చూసుకొని, తన ఇంటిపని చూసుకొని; కోడి కూసే వేళకే వచ్చేది. ఈ వేళ యేదో కొత్త పని పడుంటుంది—కాస్త ఆలశ్యమైంది" భూషణంగారు అన్నమాటలకి; "మనపాపకి—పనిపిల్లకీ పోలిక ఏమిటండీ ? చదువు సంస్కారం వున్న అఫీసాధికారి బిడ్డ మనపాప కాలిగోటికి కూడా సరిపోని కూలి దానితో పోలుస్తారేం ? " అన్నంతలో పాచిపని పూర్తి చేసుకొని పార్వతి వచ్చింది. "అమ్మగారూ ! తమ్ముడికి సానా జోరంగా వుంది ! యేమైనా డబ్బుంటే సరుదు బాటు సేయండమ్మా !" అంటూ ప్రాధేయపడుతూ అడిగింది.

"నిన్ననేకదేబట్టలేవో మీతమ్ముడికి తీయాలని 20 రూపాయలు పట్టుకెళ్ళావు. మళ్ళా

మీకు బేబి/బాబు కావాలా

ఆపరేషన్, ఇతర వైద్య చికిత్సలతో నిరాశ చెందిన సోదరీమణులు అనేకులు మా సలహాలచే సంతానవతులయి ఇచ్చినయోగ్యతా పత్రములు గలవు. స్త్రీ పురుష సంధ్యాదోష నివారణా నిపుణులు. ఉచిత వివరము లకు:

శ్రీ నాగార్జున మూలిక కుటీరం,

రామాలయం వీధి, తెనాలి—2.

2వలైను, కేదారేశ్వరపేట, విజయవాడ-3.

చర్మ రోగం పోకిందా?

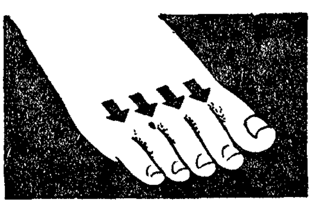

ఉపశమనం కల్గించే లిచెన్‌సా స్కిన్ ఆయింటు మెంటు నిరపాయకరంగా, శీఘ్ర నివారణ కలిగిస్తుంది.

రుజువు చేయబడిన 6 మందులుతోకూడిన నిరపాయకరమగు నాణ్యమైన మలాము అమోఘంగా పనిచేస్తుంది చర్మరోగాలకు, కోతలకు, పుండ్లకు...మరియు మొటిమ లకు, చమటకాయలకు పొడుపుడుకాయ లకు!

చర్మరోగాలు కన్పించీ కన్పించడంతోటే నిరపాయకరమైన శీఘ్ర నివారణకు లిచెన్‌సా వెంటనే ఉపయోగించండి.

లిచెన్‌సా

స్కిన్ ఆయింటు.మెంటు

7560 TG

పచ్చి నిజం

యింతలోనే డబ్బుఎక్కడిది అమ్మాయికేదో అర్జంటు పనుందంటేనే యివ్వలేక పోయాం''

''అమ్మా — అలా అనకండి — రాతిరినుంచి; ఆడిని మాస్తుంటే; నా కడుపు సెరువయి పోతోంది— పున్నెముంటాది — యెలాగో మీ రునం తీర్చుకుంటాను'' ''యేం? ఒక్క సారి చెప్తే నీక్కాదు!! రోజూ డబ్బులు మేమివ్వ లేం? నీ కిష్టం లేకపోతే పని మానెయ్!'' అంది నాంచారి.

నిస్సహాయంగా పార్వతి నిష్క్రమించింది. వెళ్తున్న పార్వతి వంక తదేకంగా చూస్తూ భూషణంగారు అక్కడి నుంచి లేచి బైట వరండా పైనున్న వాలుకుర్చీలో కూర్చుని పాపం పార్వతి 'ఏకాకి' వెనుకా ముందు ఎవ్వరూ లేరు! ఈ కరువు రోజుల్లో మూడు పదులు జీతం యే మాత్రం! అందునా మరొక యింటికెళ్ళని పిల్ల— తల్లి దగ్గర నుంచి అలవాటు పడ్డది గనుక, ఈ ఇంట్లో పనిచేస్తోంది— రూపాయికూలి చేసుకున్నామువ్వావల సినిమాకి; పావలా టీ కని ఖర్చుచేసుకునే ఈ రోజుల్లో; తనతో పాటు తనతమ్ముడి కడుపు నింపుతోంది. ఈ కాలం పిల్లల్లా సినిమాలు—షికార్లు... వేషాలు... లేనిపిల్ల... పాపం మనిషికి యవ్వనంలో దరిద్రం శాపం లాంటిది.

...బాల్యంలో నైతే జ్ఞానం తెలియక పోతుంది. వార్థక్యంలో నైతే బాధ్యతలతో కలిసిపోతుంది. కాని ''యవ్వనం'' అన్నీ కావాలంటుంది! కాని... యేమీ అందదు.

ఋతువులలో వసంతం లాంటిదేజీవితంలో యవ్వనం. అటువంటి వయసులో మనసు విలాసాలు, వినోదాలు, సరదాలు... సందళ్ళు మీదనే వుంటుంది అసలు అటువంటివన్నీ అనుభవించవలసింది యవ్వనం లోనేకదా!

కానీ, ఆ వయసులో బాధలు... బాధ్యతలు ...కష్టాలు పడుతూ బ్రతకటం కష్టమే... కాదు ... నరకమే ... పార్వతి గురించి ఆలోచిస్తున్న భూషణం గారి వద్దకు ఆ వూరి పెద్దలు వచ్చారు— ''యేమిటిలా వచ్చారు! యేమైనా ఎన్నికలు వచ్చాయా ఏమిటి?'' అంటూ భూషణంగారు వారిని లోనికి తీసుకు వెళ్ళి; వారిని కూర్చుండబెట్టి తనూ కూర్చున్నారు. ''యేమీ...నేడు బాబూ ...మనూరికి రామ్మందిరం నేదు కదా! అది కట్టిద్దామని...మొన్న మన పెద్ద కాపు సోమయ్యతో అంటే, ముందు మన భూషణం గారి సలహాతీసుకోండి అని అన్నారు—అందు కని ముందు తమరి దగ్గరి కొచ్చినాం...''

''ఓహో!అలాగా!అయితేతప్పకనాసహాయ ముంటుంది మధ్యానం మూడు గంటలకి రండి! అప్పుడు మంచిది మొట్టమొదటి చందా యిస్తాను ఆప్రకారం మిగతా వారి వద్ద ''వసూలుచేద్దాం!''అంటూ అందరూ లేస్తారు— భూషణం వారిని సాగనంపి యింట్లోకి వెళ్ళిపోతారు—

మధ్యాహ్నం రెండు గంటలు కావస్తోంది! వసంత గాలులు వేడిగా వీస్తున్నాయి. గదిలోంచి కిటికీతలుపులు తెరచి వీధి గుమ్మం వైపు చూసిన భూషణంకి - తన భార్యా— కూతుర్ల జాడ కన్పించలేదు మధ్యాహ్నం అయింది. భర్తభోజనం చేయలేదు, ఆయన కింత పెట్టి -తన పనిచూసుకోవాలనే జ్ఞానం భార్యకు లేదు పిల్ల సంగతీ సరేసరి! ''గొడ్డు పొలంలో మేస్తే - బిడ్డ గట్టున మేస్తుందా'' అన్నట్లు,తలి కితగ్గ కూతురు. పైగా చదువుకున్న పిల్ల—యేమంటే ''నాగరి కత నీకు తెలీదంటుంది'' నాగరికతంటే దానిదృష్టిలో... మొఖానికి రంగు రాసుకుని, జుత్తు ముందుకు నలుపుకొని; శరీరంలో అంగాంగాలు కన్పించే దుస్తులతో వయ్యా రంగా (జుగుప్సాకరంగా) తిరగడమేనా! పోనీ యెవరి మాటకేం? కన్న తండ్రినైన నావద్ద కూడ ఛ ...ఛ ... వెధవ నాగరికత ...నవ్వుతోంది!! దీనికంటే పనిచేసుకుని బ్రతికే పార్వతేనయం... యెంతో బాధ్యతగా తమ్ముడ్ని పెంచుతుంది. సభ్యతగా...సంస్కా రంగా, వినయ విధేయతలతో 16 అణాల తెలుగు పడుచులా వుంటుంది... అంతలో ''బాబుగారూ! అమ్మగారూ!'' అన్న కేక విన్పిస్తుంది. ఎవరది? అంటూ భూషణం తలుపు తీస్తాడు. ఎదురుగా పార్వతి మాసిన చీర... 1, 2 కుట్లు పడ్డ జాకెట్టు ... మాసిన తల, పాలిపోయిన ముఖం...నీర్సించిన కళ్ళతో ప్రాధేయపూర్వకంగా'అమ్మగారు నేరా బాబూ! నా తమ్మునికి ఉదయం కంటే జొరం ఎక్కువైనాది బాబు! అందరూ మందిప్పించకపోతే బతకడంత్రను బాబు!' అని యేడుస్తోంది. 'ఆహా! భగవంతుడా అన్యం—పుణ్యం యెరుగని ఈ అబలనెందుకు శిక్షిస్తున్నావు? అసలీపిల్ల పై నీకెందుకంత

డి. బోస్ ఇంగ్లీష్
స్పీకింగ్ కోర్స్
అనే పుస్తకం చదివి చక్కని ఇంగ్లీష్ మాట్లాడటం వ్రాయటం నేర్చుకొనండి
అన్ని పుస్తకముల షాపులలో దొరుకును.
పేజీలు:400 రు 22.50 వ్రాయండి:
డి. బోస్ & బ్రదర్స్
3-3-858 కాచిగుడ, హైదరాబాద్-500 027

డా॥ పి. వి. కె. రావ్, B. A.,
వైద్యవిద్వాన్, వైద్యాచార్య, సెక్స్ స్పెషలిస్ట్.
వివాహము వాయిదా వేయ వవసరము లేదు. హస్త ప్రయోగం, నరముల బలహీనత, శీఘ్రస్కలనములకు ఆయుర్వేద చికిత్స.
పోస్టుద్వారా చికిత్స కలదు
రావూస్ క్లినిక్,
టి. బి. రోడ్, తెనాలి.
ఫోన్ : 700, 1010.

మీ గృహాలంకరణకు కావలసిన ఫర్నిషింగ్స్, డోర్ కర్టెన్స్ బెడ్ షీట్స్, టవల్స్ కార్ సీట్ కవర్స్ ఆకర్షణీయమైన రంగులలో అసంఖ్యాకమైన డిజైన్లలో లభించును.
PHONE:73708
డెకార్స్
V.H.R. కాంప్లెక్స్
బీసెంట్ రోడ్
విజయవాడ-2.

భారతదేశంలో ప్రప్రథమ తయారీ
గృహిణులకు కల్పవల్లి!
గోపి
కిచన్ మిషన్
GOPI KITCHEN MACHINE
For years and years of trouble-free service
• ధరతక్కువ మన్నికెక్కువ
• 8-ఎటాచ్‌మెంట్లు - రకరకాల వంటపదార్థాలకోసం వంటింటి వరప్రసాదం.
• అధికశక్తి - ఎంతసేపైనా పనిచేయగల మోటారు
• బ్లేడ్లను మార్చనవసరంలేని ప్రత్యేక సౌకర్యములతో.
• శాకాహారులకు, మాంసాహారులకు విడివిడిగా ఉపయోగపడే ఏకైక మిషన్.
• తక్షణమే ఉచిత సర్వీసు చేసే గోపి సర్వీసు సెంటర్లు - ప్రత్యేకతతో
మీ అభిమాన గోపి కిచన్ మిషన్

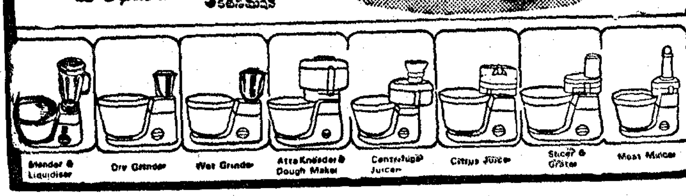

పచ్చి నిజం

కక్ష, అని మనసులోనే అనుకుంటూ, పెట్టె వద్ద కెళ్ళి డబ్బు తీసి చేత బెడుతుండగా, నాంచారమ్మ - కుమార్తె సమేతంగా వచ్చి గోడ ప్రక్క నిల్చుంటారు. యిదుగో పార్వతీ! నీకెప్పుడు అవసరమున్నా అమ్మగారు లేనప్పుడురా! నేనిస్తాను అనిచెప్పగా యెంతో ఆనందంతో; కారు మేఘాలునుంచి బయట పడ్డ చంద్రబింబంలా ముఖం పెట్టుకొని; 'దండాలు బాబు!' అంటూ వెను తిరిగేసరికి ...అమ్మగారూ... అమ్మాయిగారు అయినా వాల్లని పట్టించుకోకుండా ఆతృతగా పరుగు తీసింది పార్వతి - తన తమ్ముని బతికించు కునేందుకు-

"యేమిటీ నాటకం! యెన్నాళ్ళ నుంచి జరుగుతోందీ చాటుమాటు వ్యవహారం" అన్న మాటకు ... 'నాంచారీ!' అని గర్జిస్తాడు భుజంగం! ...'ఏమండీ! అంతకోపం! వున్న మాటన్నాననేగా! "గారెలు తిన్నమ్మకి గరు కెక్కువ" "బూరెలు తిన్నమ్మకి బిరు సెక్కువ" అన్నట్లు—అంటు నాంచారి తన ప్రపంచ జ్ఞానాన్నంతా ఒలకబోస్తోంది- నీ వెన్నాలు తిరిగి ... యింతవయసొచ్చి.. ఈ ప్రపంచాన్నెంతో! అర్థంచేసు కున్నానను కున్నాను—చాలా సంతోషం నాంచారీ కట్టు కున్న భర్తనే అర్థంచేసుకోలేని నీకు యేం చెప్తే మాత్రం యేంతెలుస్తుంది. అందుకే అన్నారు పెద్దలు"ఆడది తిరిగి చెడ్తాది—మగ వాడు తిరక్క చెడ్తాడు" అని... ...

ఈ రభసంతా రామ్మందిరం చందా కని వచ్చిన నల్గురు గ్రామపెద్దలూ వింటూ; వారికి తెలిసిన పరిజ్ఞానంతో తలా ఒకటి అను కుంటూ ముందుకు నడుస్తున్నారు - సమ యంలో సంగీతంలా యిదేమిట్రా! శివా మనొత్తే. యిలాగ యిదేదో రంకుకేసునా గుందిరా! ... నాగుందిరా ఏంటి... రంకు కేసేన్రా...అదినేదు...పారువతి...అది ...అది భూషణంగారిని బుట్టవేసుకుంది .. అద్గదీ సంగతీ అనాకాకపోతే... యిన్నాలూ యెలా బతుక్కొచ్చిందిరా యిలాంటలాంటి వారు బతకనేని ఈరోజుల్లో; బైట మరేపనికెల్తా కుంటూ...తన తడ్మడూ... అది ... యెలా నెగ్గుకొత్తది...ఆడది...వయసులో చిన్నది.. అదే ఆచ్చేరంగుండేది నాకు! ... ఆడది ... యవ్వనంలో వున్నదిగనకే బతకగలుగుతుందిరా

... ఆయింత వయసు బిగువు నేకపోతే వినడిత్రాడా డబ్బు !! అంటు వెళ్ళిపోతారు. ఈ లోకం గుడ్డిది బ్రతుకుకోసం ... బజారో అడుక్కొక కాయకష్టంచేసి బ్రతుకుతున్న కన్యలెందరో ఈ సమాజంలో యిలాంటి నిందలు పడుతునే వున్నారు.... అయినా అది అనుకున్నవారి తప్పులేదు—ఆమె పేదరికంది... ఈ సమాజం పేదవారికిచ్చే బిరుదులు రెండే రెండు. ఆడది బ్రతికితే "రంకు"ది. మగవాడు బ్రతికితే "దొంగ" వాడు యిది అనాది నుంచీ వస్తున్న, మన సాంప్రదాయమేమో! మరి—......

పేదరికంలో ఆడదానికి అందం కూడా శాపమే! ఆవూర్లో ఆమె అందానికి అనేక మంది పెద్ద మనుషులు ఆశ్రయ మిస్తామన్నారు — పోషిస్తామన్నారు. కాని ఆమె ఎవరికీ తలొగ్గలేదు ఎవరు చూపిన ఆశకి లొంగలేదు సరిగదా లెఖ్ఖ చేయలేదు ... సంస్కారవంతురాలైన పార్వతికి తెలుసు ఈ సమాజపు మాయమాటలు. .కపట నాటకాలు విందరో కన్యలను పొట్టన పెట్టుకుని అవి "కుళ్లి" కంపు కొడుతున్న ఈ సమాజంలో ఎవరి పొట్టకీ అందకుండా బ్రతుకుతుందనే అక్కసు ఆ వూర్లో యెందరికో వుంది. ఆమె పేదరికానికి తన అందం అడ్డుపెట్టుకొని బ్రతుకుతుందని అపోహ కొందరికుంది. అందుకే ఆమె మీద అభాండం దావానలంలా ఆవూర్లో వ్యాపించింది.

కాలగర్భంలో మరో నాలుగు రోజులు కలిసిపోయాయి—ప్రపంచంలోని పాపపుణ్యాలను తనకీ చేసేందుకు ఉదయభానుడు బయల్దేరుతున్నాడు. ప్రపంచ నాటకం ప్రారంభింపబడుతున్నవేళ—ఆమని వచ్చినవేళ—అంధకారం నుంచి ప్రజలు మేలుకొంటున్నారు—నాంచారమ్మ ...పని పాట్లను పార్వతి కప్పజెప్పి భర్త గారి వద్దకు వచ్చి......

యేమండీ !

ఏం ?

అమ్మాయికి యెల్లుండి నుంచి పరీక్షలంటా !
అయితే ! నన్నేం చేయమంటావు—
అలాగంటారేంటి ! దానికి మంచి బట్టలు... సూట్‌కేస్... వగైరా...కావాలంట...
యేం ! అమ్మాయిని బట లేవా ! సూట్‌కేస్ లేదా ! మరివన్నీ యిపుడెందుకు ?
మంచివారేనండీ ! ఒక్కగానొక్క పిల్ల ... పరీక్షలకెల్తుంటే పాతగుడ్డలు పాతపెట్టెతో యేమెల్తుంది...

అవునవును...మనము పాతతల్లితండులమే! అందుకని కొత్తవారిని చూసుకోమని చెప్పావా ! మీకిష్టంలేకపోతే మానేయండి ! కాని ! సూటి పోటి మాటలాడొద్దు...మీదృష్టిలో...పార్వతి కంటే ... చులకనా నాకూతురు ... అంటు యేమిటో ఈ మధ్య మీ ప్రవర్తన పూర్తిగా మారిపోయింది— అంటు వెళి పోతుంది. వెళుతున్న భార్యను పిలిచి! కూర్చుండబెట్టి "ప్రతి మనిషి తను కష్టపడి సంపాదించింది తనొక్కడి తిండికేకాదు - తనవారు ... ఇంకా ఎక్కువ సంపాదిస్తే తనతరువాత తరంవారు సుఖపడతారనే" కాని...యిలా దూబరా ఖర్చు పెడితే తరాలు వరకుకాదు, కనీసం మనతరంలోనే బ్రతకలేనిరోజువస్తుంది. అందుకన్నానే గాని, మీ సుఖం అక్కర్లేక కాదు...

యెందుకీ సోదంతా ! కొంటేకొనండి ! లేకుంటే మానేయండి ! సంపదుండంటే సుఖపడ్డానికి గాని ; పిసినారిలా బ్రతకడానికిగాదు. అంటూ కోపంగా అంటుంది

పిసినారితనం కాదే ! "పొదుపు"అవసరానికి తగ్గ ఖర్చు. అంతకి మించి ఖర్చు అనర్థం.

సర్లెండి! దానికనేసరికి! మీరు పెట్టరు ! యివేరు ! ఈ మధ్య పూర్తిగా మా మీద అభిమానం పోయింది. కన్నకూతురు, కట్టుకున్న భార్యఅక్కర్లేదు...మీకు. అవసరముంటే అమ్మగారు లేనప్పుడురా! అని పార్వతికి చెప్పారే ! అంతకి అధ్వాన్నమా మేము అంటూ విసురుగా ...... నాకంతా అయోమయంగా వుంది. మీ ప్రవర్తన అంటూ లేవబోయే సరికి...యిదిగో డబ్బు...జాగ్రత్తకోసం అలా అన్నానే గాని, మీ కంటే నా కెవరున్నారు. యేమేమి కావాలో కొనుక్కోమను. నాకు కొడుకైనా కూతురైనా అదే కదా ! ఇంకెవరున్నారు. అని ఆమె కోపాగ్నిపై... నీరు పోస్తాడు. కొంచెం కోపంగావున్నట్టునటిస్తూ ...అఖర్లేదులెండి ! అని బెట్టు చూపుతుంది. శుభమాఅని అమ్మాయి పరీక్షల కెల్తుందని అడిగావు—యిప్పుడు నీవలా అనడం అశుభం— అందుచేత, సంతోషంగా వెళ్లి, అమ్మాయికేమేమి కావాలో! కొనుక్కోమను... లేదంటే అలా అమ్మాయితో నీవువెళ్ళి, షాపింగుచేసుకు రండి అంటూ బుజ్జగిస్తాడు...నాంచారమ్మ చిరుకోపంతోనే లేస్తూ యింటోకి వెళ్ళి... అమ్మా ! అని కూతుర్ని పిలిచి నాన్న డబ్బిచ్చారు ! అలా షాపింగ్ వెళ్దాం...సిద్ధంఅవు అంటూ యిద్దరూ సింగారాలలో పడతారు..

ప్రవర్తన సక్రమంగాలేని ప్రతి వక్కరూ.. యెదుటివారి ప్రవర్తనబాగుంటంలేదనుకోవడం సహజమేమో! మరి. భర్తంటూ వున్నాడని జ్ఞానంలేకుండా ... సంఘాలు... సమాజాలు స్నేహితులు అని తిరిగే భార్య. వయసు మీదుంది కదా అన్న సిగ్గు... వినయం... విధేయతలేని కూతురు పైగా షికార్లు... బోయ్ ఫ్రెండ్స్... నైట్ ట్యూషన్స్... ... ఛ.. ఛ .. యిదంతా తన అసమర్థత. అంటూ తనకి తానే నిందించు కుంటూ వయ్యారంగా

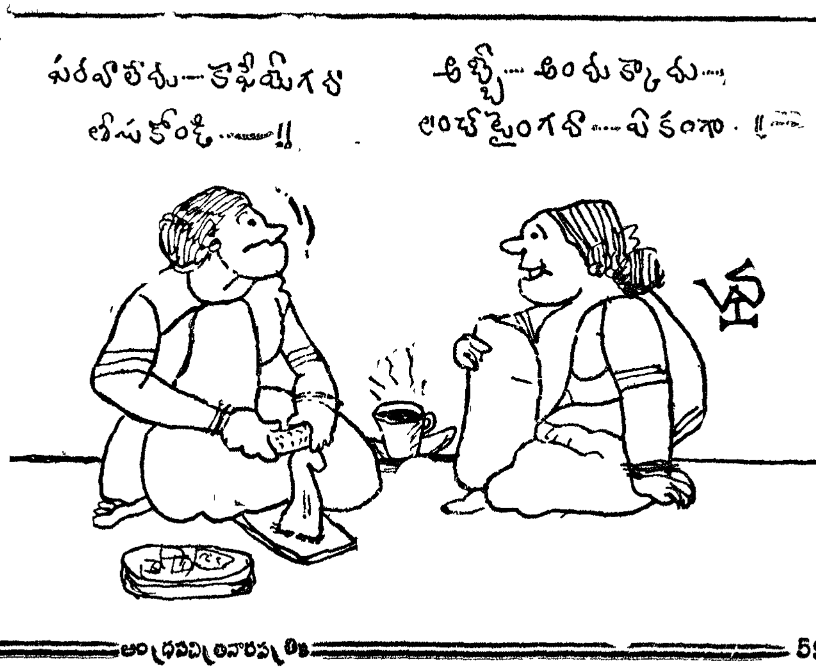

ఆంధ్రపత్రిక

రుధిరోద్గారి

సంవత్సరాది సంచికకు

రచయితలు/రచయిత్రులు

తమ రచనలను

31–12–1982 తేదీలోపుగా

పంపకోరుచున్నాము.

—సంపాదకుడు

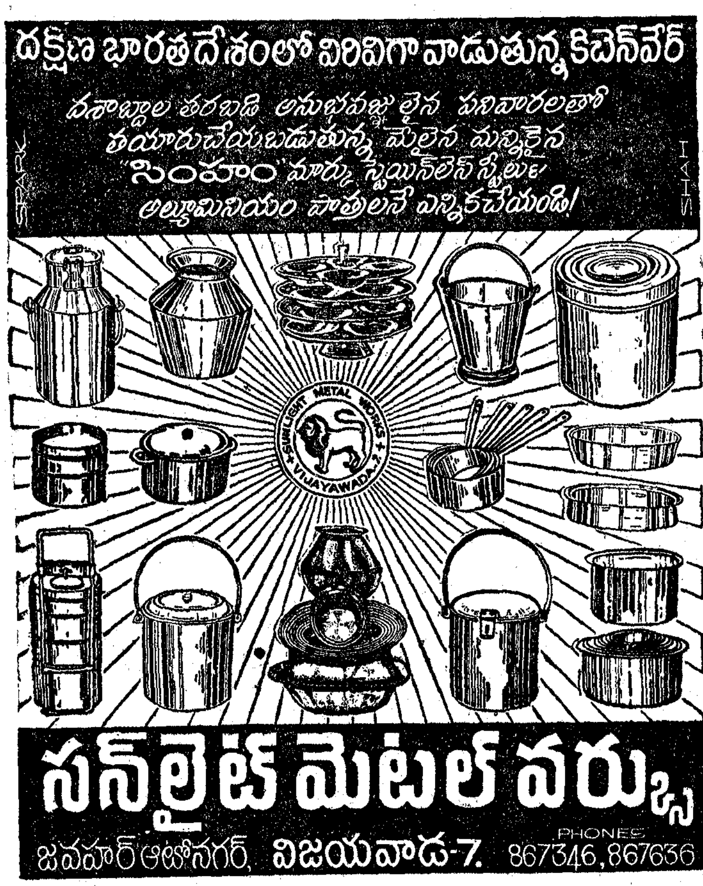

పచ్చి నిజం

వెళ్తున్న తల్లి – కూతుళ్ళను చూస్తూ నిట్టూర్చుకుంటూ మంచంపై కెళ్ళాడు—

విధి తన నిర్వహణలో యే మాత్రం జాప్యం లేకుండా కాల చక్రాన్ని కదుపుకుంటూ పోతుంది. అది సాయంకాలం పక్షులు పశువులు. తమ, తమ, గూళ్ళకు చేరుకుంటున్నాయి. సాయంతం బజారు పూర్తి చేసుకున్న ప్రజలు తమ, తమ, ఇళ్ళకు చేరుకుంటున్నారు....

"చీకటి తన కబంధ హస్తాలలో వెలుగుని యిరికించుకొంటోంది" చీకటంటే ప్రతివారు అసహ్యించుకుంటారు... కాని. ఆ చీకటే తనలో యెన్నోచేదు నిజాల్ని దాస్తుంది. "యెందరి పవిత్రతనో కాపాడుతుంది" "యింకెందరికో విశ్రాంతి నిస్తోంది."

"ఎందరి కామక్రోధాలనో వెలుగు పడనివ్వకుండా రక్షిస్తుంది"

సమయం రాత్రి 9-30 గంటలు కావస్తోంది. సినిమాకెళ్ళిన భార్య, ట్యూషన్‌కి వెళ్ళిన కూతురు యింకా రాలేదు. భూషణం వరండాపై పచార్లుచేస్తూ వక్కసారి, ఆగి వరే సూరయ్యా! చీకటిగావుంది, అమ్మాయి గార్ని తీసుకొచ్చేందుకు వెళ్తాను- ఇల్లు జాగ్రత్తగా చూడు అంటు భూషణం బయల్దేరతాడు-తమున్న వీధి మలుపు తిరిగి రెండవ వీధిలోకి వెళ్తాడు. అంతా చీకటిగా వుంది. యేమీ కన్పించుటలేదు — అంతలోనే ఆ వీధి గుండా పార్వతి వస్తూ భూషణాన్ని పోల్చి, బాబుగారూ! ఏందిలా వచ్చారు! అని అడుగుతుంది. చీకటిగా వుందికదా! అమ్మాయిని తీసుకెళ్దామని వచ్చాను—ఆ ప్రయివేటు మాష్టరు ఇల్లు నీకు తెల్సా? అని అడుగగా పదండి బాబు చూపుతానని తీసుకెళ్తుంది – నీవెక్కడికెళ్ళావు పార్వతీ! అని అడుగగా మందుకెళ్లాను బాబు! కొంచెం తగ్గిందా! అని భూషణం అడుగగా! యేటో! తగ్గుతుంది! మల్లా ఎచ్చుతుంది. అని చెప్తూ! యిదేని బాబు మేట్సారి యిల్లు! వుండండి పిలుస్తానని; తలుపు వేసివుంటే; కిటికీ తలుపు తోస్తుంది! తలుపు తెరుచుకుంది... పార్వతి రెండు చేతులతో ముఖం కప్పకుంది...ఏమిటి! అని భూషణం వెనుకనేవచ్చి, కిటికీలోంచి చూస్తాడు — యేముందీ! తన పరువు – ప్రతిష్ఠ మంట

కలుపుతూంది తన కూతురు. సుమారు 45 సం. వయస్సు, బట్టతల, నరాలు కన్పిస్తున్న చర్మం, వంటినిండా రోమాలుతో వున్న ఆ మాష్టారుతో సరసల్లాపాలాడు తుంది. భూషణం ముఖం జేవురించింది. కళ్లు ఎర్రబడ్డాయి,చేతులు బిగుసుకున్నాయి, గుండెవేగం హెచ్చింది. మనిషి నిలువునా వణికిపోతున్నారు. కంటంట నీరు ధారగా కారుతుంది. స్థాణువై గోడకి చేరబడ్డ భూషణాన్ని యింకొక్క క్షణం యిక్కడుంటే పరిస్థితి వేరుగా వుంటుందని, అయ్యగారు! రండి! అని అతని చేయి పట్టుకొని, లాగి... తనతో...అక్కడికి మూడో యిల్లనే తన గుడిసెవద్ద మంచం వేసి కూర్చుండ బెట్టింది. భూషణం మతి పోతూంది! కాని! యిప్పుడేంచేసినా తన పరువు-మర్యాద మంటకలుస్తుంది. అందుకే అలా నిగ్రహించు కొంటున్నాడు.

యింతలో భార్య నాంచారమ్మ ఆ దారంట వస్తూ, తన భర్త పార్వతి గుడిసెవద్ద వుండడం గమనించి, నలుగుర్నీ కూడగట్టు కొని,గుడిసెవైపు వస్తూంది.అదేసమయంలో పార్వతి రెండు చేతులు పట్టుకొని, యివి చేతులుకావు కాలనుకో! ఈ సంగతి యింకెక్కడా చెప్పకు! అని బ్రతిమాలు తుంటాడు భూషణం. నాంచారి నలుగురికీ చెప్పిన మాటకి భూషణం, పార్వతికి అతి దగ్గరగా వుండి చేతులు పట్టుకుంటుండం, అంతా ఆమె అనుమానాన్ని అంగీకరించారు. అలా దగ్గరకొచ్చి భర్తని నిలదీసి, యిన్నాళ్ల మీరాడుతున్న నాటకం యిదన్నమాట దీనితో కులకటానికేనా యిటు వచ్చారు అన్న నాంచారమ్మ చెంప ఛెళ్ మంది...చూడండి బాబూ! యేమి న్యాయమిది - దరిద్రపు ముండా! బ్రతకలేకపోతే; అడుక్కొని బ్రతుకే! గాని, నా బ్రతుకుతో ఆడుకుంటావా! నీకు తండ్రి లాంటి వారితో నీకు సరసాలా? అంటూ పార్వతిని పట్టి దూస్తుంది.

అమ్మగోరూ. యిదీ నాయం కాదు! అయ్యగోరు, నాకు దైవంతో సమానము; మీ పాదాల సాక్షిగా చెపుతున్నా, అని నాంచారి పాదాలు పట్టుకున్న పార్వతిని, కాలితో తంతూంది నాంచారి. ఆ తాపుతో కొద్ది దూరంవెళ్లి పడుతుంది పార్వతి.

రంకునేర్చింది. బొంకునేర్చిందట...వెధవ బ్రతుకు ఎన్నాళ్లు బ్రతుకుతావే ... వయసు పొంక ఎక్కువైతే వివర్నో కట్టుకోరాదూ! ఎవరి బ్రతుకులు తీస్తావే! లంజా! అని నలుగురూ నానా మాటలాడి, మా బోటి సంసార్ల వీధిలో నీ లాంటి వ్యభిచారి వుండ రాదు. తక్షణం మా యిల్లు ఖాళీ చేసి వెళ్లిపో! అంటూ పార్వతిని గెంటబోయేసరికి ... ఆగండి ... నా వంటిమీద చెయ్యివేస్తే బాగుండదు ... మీరు వెళ్లమనక్కర్లేదు. యిటువంటి రాక్షసులున్న వూర్లో నేనే వుండను. అంటూ గుండె చెరువైనట్లు విలపిస్తూ గుడిసెలోకి పోతుంది.

నాంచారమ్మ.. ముందు వెళ్తుండగా..వెనుక భూషణం ఒక్కొక్క అడుగువేస్తూ! తను వేసే ప్రతి అడుగునూ తను నైతికంగా క్రిందికి దిగిపోతున్నట్లు బాధపడుతూ యింటి ముఖం పడతాడు.

ఇంట్లో అడుగు పెట్టేసరికి, యెదురుగా సోఫాలో తన అందాల కూతురు, యెంతో వినయంగా చదువుకుంటోంది ... హాపా పరీక్షలుకి యెల్లుండి వెళ్తావమ్మా! మాష్టారు ట్యూషను బాగా చెప్తున్నారా! అని మండే హృదయాని అదుపులో తెచ్చుకొని అడుగుతుంటే. "మీ పాపిష్టి కల్లు దాని మీద పడనీయకండి; మీ నీడ పడితే, పాప బ్రతుకు కూడ కళంకమైపోతుంది" అని భార్య పుత్రికా రత్నం ప్రక్కకి వచ్చి అంటుంది.

"నిజమే! తన నీడ పడితే కళంక మొస్తుంది. కళంకం లేనివాళ్లకి కాని...తన కూతురు కళంకంతోనే పుట్టింది. యింకా దానికి అంటేదేమిటి? మచ్చలేని దానిపై మచ్చపడితే కన్పిస్తుంది కాని పూర్తిగా మచ్చలున్నవారికి, మరొక మచ్చపడితే కన్పిస్తుందా! యేమైనా యిది సమయం కాదు... తరువాత...నాంచారికి చెప్తాను, లేకుంటే తన కూతురుని వెనకేసుకొని యింకాస్త బజారు పెడుతుంది. అందుకే అన్నారు ఆడ పెద్దరికం యెక్కడ పనికి రాదని, స్త్రీబుద్ధి ప్రళయాంతకం అన్నట్లు.. యెంతో గొప్పపనిచేసి యేమీ యెరుగనట్లున్న కన్నకూతుర్ని చూసి.. మరొముఖం చూడలేక వెళిపోతాడు.

"అసలీ ప్రపంచం పేదవారిని బ్రతకనీయదు" కాని యేదో ఒక బంధంతో భగవంతుడు చావనీయుడు" లేకుంటే తనవెధవ బ్రతుక్కి తోడు ఈ తమ్ముడెందుకు? వీడే లేకుంటే ఈ గ్రామంనుంచే కాదు! ఈ లోకం నుంచే వెళిపోయేదాన్ని కాకుంటే ఈలోకాన్నికాళికనై కబళించేదాన్ని! కాని యేంలాభం? ఇందుకే అవ్యర్థ ఆలోచనలు.. యేమయినా ఈ వూరు విడిచి పెట్టాలనిధృఢనిశ్చయానికొచ్చిచాపపై తమ్ముడి ప్రక్క చేరబడుతుంది.

అర్ధరాత్రి తలుపు చప్పుడైంది. పార్వతి కేదో భయంవేసింది. భయానకహృదయంతో ఏవరది? అని ప్రశ్నించింది:

నేనమ్మా! భూషణాన్ని! తలుపుతీయ్! బాబూ! తవరా! ఇంత అరదరాత్రి యెందు కొచ్చా బాబూ? రాకుండా! యెలా వుండ

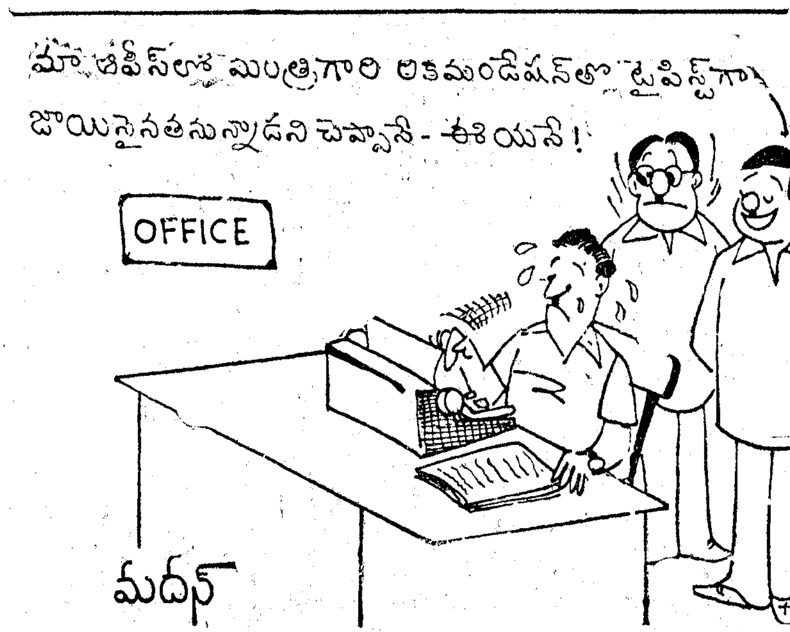

పచ్చి నిజం

గలను పార్వతీ ! నీకు జరిగిన అన్యాయం నన్ను నిద్ర పట్టనీయలేదు .. అసలీ ప్రపంచంలో భగవంతుడు వున్నాడా వుంటే; యింత అన్యాయం జరిగినప్పుడు యిది అన్యాయమని చెప్పడేం.. హుఁ మన భ్రమ నిజమెప్పుడూ సాక్ష్యానికిరాలేదు—సాక్ష్యమెప్పుడూ నిజంచెప్ప లేదు .. చూడమ్మా ! నన్ను అసహ్యించు కోనంటే ఒక నిజం చెప్తాను " ఏమిటది బాబూ... మీ ఉప్పుతిని బతికినోలం... మీకు అసహించుకోడమా !

కాదమ్మా ! ఒక్కొక్కసారి "నిజం" కంటే అబద్ధమే తీయగుంటుంది. ఆ అబద్ధం తోనే, యిన్నాళ్ళు బ్రతికాను. కాని.. ఎప్పటి కైనా .. నిజం నిజమేకదా ? "నిజమంటే" నిప్పుతో సమానమమ్మా ఆ నిజమనే నిప్పు నా హృదయాన్ని దహించేస్తుంది.. అందుకే ఆ నిజం నీతో చెప్పేందుకు వచ్చాను.

ఏమిటి బాబూ ఆ నిజం !

చెప్తానమ్మా! చెప్తాను.. అది నేను యవ్వనంలో వున్నరోజులు అంటే 25 సంవత్సరములుండవచ్చు.. మీ అమ్మ మా ఇంట్లో పనిచేస్తుండేది....మీ అమ్మ...ఎంతో అందంగా వుండేది. మీ అమ్మ అందానికి నేను మోహితుడనయ్యాను.. వీలున్నప్పుడల్లా ఆమెను రెచ్చగుడుతుండేవాడిని .. కాని ఆమె తప్పబాబు అనేది.. యెంతైనా వయసులో వుంది కదా... ఒకరోజు జోరుగా వర్షం పడుతుంది. యింట్లో ఎవ్వరు లేరు.. మీ అమ్మ పనిచేసుకుంటుంది. నేను దగ్గరికి వెళ్ళాను. ఎన్నోమాయమాటలాడాను.. ఎంతో ఒప్పించాను.. కాని ఆమె ఒప్పుకోలేదు. ప్రాధేయపడ్డాను.. అంగీకరించలేదు.

ఇంట ఎవరూ లేకపోవడం... మా యిద్దరమే వుండడంచేత నేను బలాత్కారంగా మీ అమ్మను వశపరుచుకున్నాను. అవకాశం మనిషిలో బలహీనత రెచ్చగొడ్తుందమ్మా అంటూ యేడుస్తూ దగులకొని తగాలిన భూషణాన్ని చాపపై కూర్చుండ బెడుతుంది.

ఆ తరువాత!

ఏముందమ్మా! నరమాంసం తిన్న పులి.. ఆడదాన్ని మరిగిన మగవాడు మరలా వాటిని విడువడమ్మా ! అలా నరమాంసం తిన్న మృగాన్ని నేను. యిలా కొన్నాళ్ళు సాగింది.. యింతలో మానాన్నగారు అర్జంటుగా మా మేనమామ గారింటికి పంపించారు యేమిటో గదా... అర్జంటుగా వచ్చేస్తానను కున్నాను... కాని వచ్చేసరికి రెండు నెలలయింది తిరిగి వచ్చేసరికి .. మీ అమ్మకి మా పాలేరు రామయ్యతో వివాహం జరిగిపోయింది... ఒక రోజు ఎవరూ లేనప్పుడు మీ అమ్మని అడిగాను ఏమిటి ? ఎందుకింత తొందరగా వివాహం జరిగింది. అందునా మా నాన్నగారు ఖర్చుతో జరిపారట కదా ! అని.. అప్పుడు మీ అమ్మ యేడ్చుతూ నేనోరోజు వాంతి చేసాను....అ డోకులు అలా వస్తూండడం మీ అమ్మగారికి అనుమానమొచ్చి, నన్ను గట్టిగా నిలదీసారు. నేను నిజం చెప్పాను అంతే. ఆ తరువాత మీరెళ్ళిపోవడం నాకు వివాహం జరగడం జరిగి పోయిందని — అంతే ! ఆ బిడ్డ నేనమ్మా ! ఆ బిడ్డవే. ఆ తరువాత రామయ్యకి పుట్టిన వాడు వీడు. అందుకేనమ్మా నీ వంటే జాలి, అభిమానం కాని యేం చేయుగలను. స్వార్థపరుడ్ని...నా బిడ్డ నా యెదుటే హింస అనుభవిస్తుంటే, చూస్తూ నా బిడ్డని ఆదుకోలేని దౌర్భాగ్యుడ్ని, నా బిడ్డకి, నాతోనే రంకు కట్టినప్పుడు, నా బిడ్డతో నాకేమిటని చెప్పలేని పిచుడ్ని తల్లీ. నిజంగా నీ వంటి కూతుర్ని, కూతురుగా గర్వంగా చెప్పుకోవాలి తల్లీ ! కాని...కాని ... చెప్పలేను. చెప్పలేను తల్లీ, అని హృదయ విదారకంగా విలపిస్తూ అమ్మా పార్వతీ, నీ వెంత ఔదార్యవంతు రాలవమ్మా ! ఆ రోజు యే పాపం తెలియని నిన్ను, నాంచారి, రంకుది అన్నప్పుడు... అన్నీ తెలిసిన నీవు నీ కూతురు రంకుది.. అని అనలేదు — యిది చాలమ్మా నీ గొప్ప మనస్తత్వానికి .. నీవు సాకుతు మీ తల్లి గుణాలతో పుట్టావు తల్లీ, నా కూతురు సాక్షాత్తు నా బుద్ధులతో పుట్టించాడా భగవంతుడు — ఆ నాడు చేసిన పాపానికి యీ నాడు యీ శిక్ష నాకు చాలమ్మా! బ్రతికివుండి క్షణం క్షణం చస్తూనేవున్నాను. యింతకన్నా మరణమే మేలమ్మా ! అంటూ రోదించిన భూషణాన్ని యీ నిజం యిదివరలో చెప్తే యీ మచ్చ వచ్చేది కాదు కదా బాబు ! అన్న పార్వతి మాటలకి, యీ నిజం బైట పెట్టవద్దు తల్లీ ! నా బ్రతుకు నలుగురిలో నవ్వులపాలవుతాది. పైగా నీకు కూడ రంకుదాని కడుపున రంకుంది పుట్టిందిరా అంటుందీలోకం ... యేమైనా యీ నిజాన్ని మాత్రం బైట పెడితే నీకు కన్పించేది, నేను కాదమ్మా ! నా శవం ... అంటూ ఆమె వద్దనుంచి లేస్తాడు. లేస్తూ కొంత డబ్బుని ఆమెచేత బెడుతూ యిదిగో నమ్మా యీ డబ్బుతో యెక్కడికైనా వెళ్ళిపోయి బ్రతకండని యివ్వబోగా ! ...

ఆ నాటి మా అమ్మను పెడగొట్టినందు కిత్తన్నా యీ డబ్బు ! యీనాడు నా మూల కంగా అపకీరితి వత్తాదేమో ! నని, నాకు యెళ్లగొట్టడాని కిత్తన్నా యీ డబ్బు ఛీ! ఛీ! నా కొద్దు బాబూ నా కొద్దు

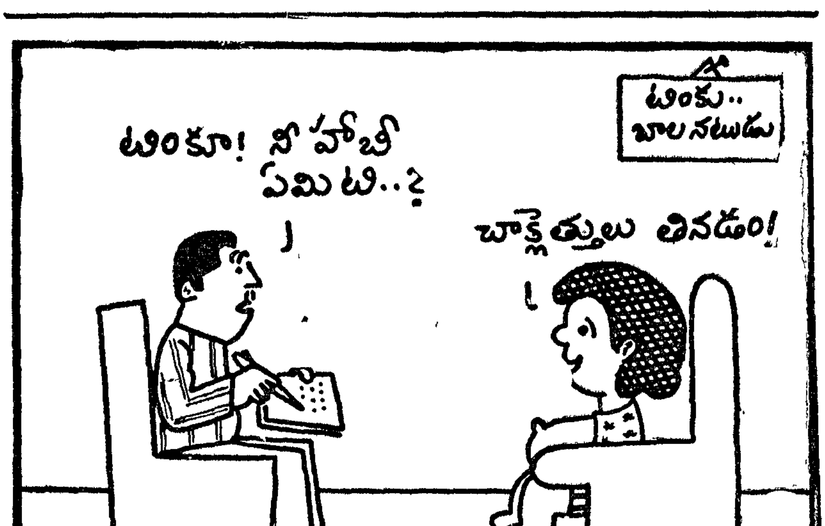

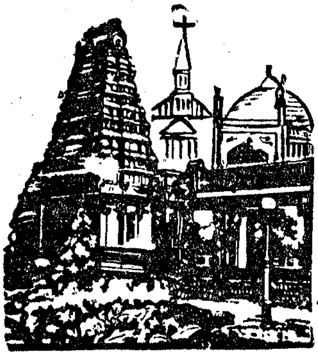

ధర్మపథం

బులుసు వేంకటరమణయ్య

పండుగలు - పర్వాలు

ప్రపంచం అంతటా అన్నికులాల వారు పండుగలను జరుపుకుంటున్నారు. మనకు సంవత్సరం పొడుగునా పండుగలూ, పర్వాలూ వస్తూనే ఉంటాయి. ఉగాది, శ్రీరామనవమి, శ్రావణపౌర్ణమి, జన్మాష్టమి, వినాయక చతుర్థి, ఆయుధపూజ, విజయదశమి, దీపావళి, పెద్దపండుగ మున్నగువాటిని హిందువులు పాటిస్తే ముస్లింలు మొహరం, రంజాన్, బక్రీద్ మున్నగువాటినీ, క్రైస్తవులు క్రిస్టమస్, ఈస్టర్ మొదలైనవాటిని జరుపుకుంటారు.

పండుగులకు ముందే ప్రయత్నాలు జరుగుతాయి. నాడు అందరూ స్నానాలుచేసి పరిశుద్ధులై వీలగునంతలో మంచి దుస్తులను ధరించి, ఇష్టమైన వంటకాలతో భోజనం చేసి, సంతోషంగా ఉండడానికి ప్రయత్నిస్తారు. పర్వాల దినాలలో వారివారి దైవ మందిరాలకు వెళ్లి పూజలు, ప్రార్థనలుచేసి తృప్తిపడతారు.

పయి పద్ధతులనుబట్టి చూస్తే ఐహికమైన సంతోషానికే కాకుండా పారలౌకికమైన ఆనందానికి కూడా కాగాలని చెప్పాలి. ఈ ఆశయంతోనే ఇవి ఏర్పడి వున్నాయి.

భగవంతుడు కాలస్వరూపుడని మన పురాణాలు చెపుతున్నవి. అందువల్ల కాలాన్ననుసరించి వచ్చిన సంక్రమణ పర్వాలు, జన్మదినోత్సవములు ముఖ్యములైనాయి. శ్రీరామనవమి నాడు, అతనినిపూజించి, ఆ మహనీయుని ధైర్యసాహసాలనూ, ఉత్తమశీలాన్నీ, ధర్మ గుణాన్నీ గ్రహించి, వాటిని అలవరచుకొనుటకు ప్రయత్నించాలి అలాగే శ్రీకృష్ణాష్టమినాడు శ్రీకృష్ణుని పూజించి అతని మాహాత్మ్యాన్ని అవగాహన చేసుకోవాలి ఆ భగవానుడు భగవద్గీతలో ఉపదేశించిన విషయాలను గ్రహించి, ఆ విధంగా నడుచుకొనుటకు సర్వవిధాలా యత్నించాలి. ఇతర పర్వాలలో వాని ప్రయోజనాన్ని గుర్తించి ఆయా దేవతలను పూజించాలి ఈ రీలిగా వీటివల్ల ఐహికంగానూ, ఆముష్మికంగానూ పయోజనం ఉంది. మనస్సు సంతోషంగా ఉన్నప్పుడే ఆధ్యాత్మిక విషయాలు అవగాహన కాగలవు.

యీ డబ్బు. యీ పాపిష్టి డబ్బు ముట్టుకుంటే, మాకూ పాపపు బుద్ధులొత్తాయి బాబూ! మీ కవమానం మేత్తాదనే! నన్నెలిపోమంత్రనుగాని నా కొచ్చింది అవమానం కాదా! కాని మిమ్మల్ని యెలిపోమనలేను. ఎందుకంటే. మీరు గొప్పోళ్లు. నేను కూటికి లేనిదాన్ని.. అంతేకద బాబూ.. కూటికి నేకపోయినా గుణం లేనోళ్లంకాదు బాబూ... మీ కూతురిలా కొవ్వెక్కి.. కానిపను లేవీ సేయలేదు బాబూ.. కాని పనులు సేసిన కూతురిని కమ్మగా... పెళ్లి సేసి ..పతివ్రతగా రేపు పంపిత్తారు. కాని...పాపం... పుణ్యం... యెరుగని నేను పతితగా యెళిపోవాలి! యేం బాబూ! అలా మొఖమెట్టారూ! యిదిగో! భూషణం బాబూ! పైసా నేకపోయినా. పేదవాలెప్పుడూ పడుపు వృత్తికి దిగరు బాబూ! పోతే! మీ నాటి మధాంధుల బలత్కారాలకి నొంగితే చెప్పనేను గాని, మనస్పూర్తిగా ఆ పని చేయరు బాబూ! కాని... ధన మదంతో, ఒళ్లు కొవ్వెక్కి, కామాంధకారంలో కల్లు కప్పబడి...తల్లి... తండ్రి...అన్నా. .సెల్లి...గురువు ..దైవం... చిన్నా పెద్దా భేధం నేకుండా మీరే అలాంటి పనులు సేత్తారు. యిది నగన సత్యం, చేదునిజం. యిదుగో బాబూ! నా మూలకంగా మీ కెప్పుడూ అమరియాద రాదు కాని మీ కుటుంబం మూలకంగా రాకుండా చూసుకోండి యెల్లండి బాబూ! యెల్లండి. యిక్కడొక్క ఛణం వుండొద్దు. నెనిలాటి వూర్లో వుండమన్నా వుండను. యేదో మీరు సెప్పినట్టు కన్నతం డంతను... కాని మీరామాట యెక్కడా అనకంటి. పరువు మర్యాదగల పొలేరు రామయ్య కూతుర్నే నేను - మీకూతుర్నని చెప్పేంత పిగ్గుమాలిన దానని కాను బాబూ! యెల్లండి! అని బలవంతంగా ఆయన్ని బయటకి పంపించేస్తుంది.

అవును.. నిజమే నా లాంటి కామాంధుడి కూతురని చెప్పకోవడం నీకూ సిగ్గేనమ్మా అని కుమిపోతూ... నైతికంగా పతనమై పోతున్న తన పరువు-మర్యాదనే, ... బంగళా వైపు వెళ్లిపోతున్నాడు భూషణం.

తూర్పున కర కర మని పొద్దు పొడుస్తోంది. గుడిసెలో పార్వతి కు రాదు లేరు. పార్వతిలేదు. వెళిపోయింది యెక్కడికో! యేమో...ప్రజల ముచ్చట్లు... వెళ్లిపోయింది ...పార్వతి నిజం పగటి వెలుగు చూడకుండా వెళిపోయింది వెలుగుని చూడలేని నిజం యెక్కడో గాఢాంధకారంలో దాక్కునేందుకు వెళిపోయింది. పచ్చినిజం ..ప్రగతిని చూడదేమో! మరి!!